

Heleen Derksen: 'De wind door mijn pruik' Uitgeverij Boekscout, Soest 2012. ISBN 9789461768070 Zie ook: www.boekscout.nl (Borstkanker/ED/1)

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Bundel met gedichten van Heleen Derksen over leven met de borstkanker die zij kreeg. Deze kwam na zes jaar terug en bleek toen uitgezaaid. Heleen Derksen hield gedurende die periode aantekeningen bij en maakte er gedichten mee. Boek van 46 pagina's.

Over de schrijfster:

Heleen Derksen (53) werd geboren in Hendrik Ido Ambacht en woont sinds 1998 samen met man, dochter en zoon in Bergschenhoek. In 2003 kreeg ze voor de eerste keer kanker. Na zes jaar kwam de kanker terug en was uitgezaaid. Heleen Derksen besloot gedichten over deze periode te schrijven. Dit doet zij om andere mensen die in dezelfde situatie verkeren, een steuntje in de rug te geven, ervaringen delen die herkenning opleveren bij anderen, zodat ze zich minder alleen voelen.

Korte Beschrijving:

In 2003 werd bij Heleen Derksen borstkanker geconstateerd. Ze werd er voor behandeld en er volgden zes redelijk rustige jaren. Maar na die zes jaren was de borstkanker terug en waren er uitzaaiingen. Haar aantekeningen over dit leven met borstkanker stuurde ze rond naar vriendinnen die vonden dat ze er wat mee moest doen.

In dit boek vertelt ze in dichtvorm over ervaringen, emoties en observaties die ze gedurende deze periode had. Ze wilde niet alleen stil blijven staan bij de ziekte, bij dingen die ze niet meer kan, maar daar ook bovenuit stijgen: er meer is dan die ziekte alleen. De gedichten gaan dan ook zowel over moeilijke als mooie ervaringen.

Wat viel op:

De gedichten bestaan uit korte zinnen waarin kernachtig beschreven staat wat de belangrijkste gevoelens, emoties boodschappen zijn. Die komt daardoor duidelijk over.

Citaten:

Pag.6 Slecht nieuws

Als de co-assistent binnenstapt
weet ik het;

dit is slecht nieuws.

Kanker? Ik?

Als we terugrijden naar huis
denk ik:

*Ik ben in een verkeerde film beland
Dit gaat over iemand anders.'*

Pag.8 Uitslag

(...)

“Hoe lang heb ik nog?”

vraag ik impulsief

“ Dat weet het niet,” zegt hij.

(...)

Pag. 40 Genieten

Grenzeloos genieten

van de wolken in de lucht,

kijken naar m'n gezin,

de planten in de tuin,

kopje koffie in de serre,

op zondag fietsen met m'n man.

De tijd staat even stil.

Het zijn juist de kleine dingen

die ik geleerd heb te waarderen.

Recensie/Extra:

Zie ook: <http://www.heraut-online.nl/heraut-online/index.php?itemid=17797>